

„Danskere“

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,

udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskere“ udgives Onsdag i hver Uge.

Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forskud.

Bestilling Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dens Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Acceptance for Mailing at special
rate of postage, provided for in Section
1103, Act of Oct. 3, 1917, author-
ized on July 8, 1918.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til „Dan-
skere“'s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk,
som averterer i Bladet, enten for at købe
hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Præste-Indsættelse og Kirke- Indvielse.

Det meddeles os, at
Pastor J. J. Kildsig den 9. Juli
indsatte Pastor S. Chr. Ander-
sen i hans Embede i Menigheden
i Warren, Penn., og den 13. Juli
indviende han en Kirke og Præste-
bolig i Ny Danmark, New
Brunswick, Can.

Hjælpen til Sønderjyderne.

Hvordan det i det hele taget
gaar med Indsamlingen til
Hjælp til Sønderjyderne her i
Landet, det har vi ikke modta-
get Meddelelse om endnu. Men
her i Washington County, Nebr.,
er vi væsentlig færdige med Ind-
samlingen, og vi har faaet om-
kring \$540. Vi havde haabet at
kunne give Kvittering og Over-
sigt derover i dette Nr. af Dsk.,
men alle Bidragslisterne er ikke
endnu indkommet, saa vi maa
vente dermed til et senere Num-
mer.

Nyt paa Amerkaniserings-Virk- somhedens Omraade. Indenrigs- Departementets Amerikaniserings- Afdeling meddeler, at man i

Charleroi, Penn., har taget Ini-
tiation til Danneisen af en hele
Landet omfattende Organisation,
American Federation of Human
Rights, hvis Opgave skal være
at virke for at fremme bedre For-
staelse mellem Amerikas forskel-
lige udenlandskfødte Elementer
og at bringe alle Fordomme
mod alt, som kan bidrage til at
adskille de fremmedfødte og de
indfødte, ned til det mindst mul-
lige. Foreningen vil sørge for at
Mænd og Kvinder af forskellige
her i Landet repræsenterede Na-
tionaliteter og Livskald kommer
i Berøring for derigennem at gøre
Almenheden kendt med deres
ønsker og deres Syn paa Livet
i deres nye Hjemland. Et andet
af Organisationens Maal er virke
for de fremmedfødtes menneske-
lige Rettigheder med Hensyn til
Opdragelse og Livsvilkkaar samt
for Erkendelse af deres faktiske
Værdi for Nationen.

Bliver Midland College flyt- tet? The Lutheran af 17. Juli skr- ver, at Red. har modtaget et Brev, hvori der skrives: „Jeg har lige faaet „The Lutheran“ for 26. Juni, hvori jeg læser, at „Mid- land College will move“, fordi Betingelsen, hvorpaa dets Flyt- ning beror, er opfyldt. Jeg er sikker paa, at vi alle varmt øns- ker, at det var sandt nu, men det bedrøver mig at maatte meddele Dem, at det ikke er Tilfældet. Den 30. Juni havde vi gennem Løfter kun sikret \$55,000 af den Sum, som Synoden skulde rejse til 15. Juli. Vi er sikre paa Suc- cess, men vi er — idet vi bereg- ner, hvad der er rejst siden 30. Juni — kun naaet lidt over en Trediedel af Vejen til Maalet. „Somebody“, der var sikker paa

Success, maa efter Aviskorres-
pondentens Princip have skre-
vet Tingen paa Forhaand for at
være sikker paa at være den
første, der bragte Nyheden. Jeg
haaber dog, at den falske Rap-
port ikke skal hindre os i at naa
vort Maal.“

Den lutherske „Brotherhood“ Bevægelse. Den Overbevisning, at

Lægmand i Kirken skal tages i
Tjeneste for større Ting i Guds
Rige griber vore Mænd alle Veg-
ne. Sekretærene Waltz og Fry
har besøgt Synoderne, som nylig
har holdt Møde, og alle Vegne
fundet vidt aabne Døre. New
York Ministerium har udnevnt
en Specielkomite til at fremme
Bevægelsen; Pittsburgh Syno-
dar gjort noget lignende, og an-
dre vil sikkert følge Eksemplet.
En Hær af Lægmand, der er
trænede til aktiv Tjeneste i
Kirkens Interesse vil blive en
Magt, der maa regnes med. „The
Luth.“

Overraskende men sandt. For

kort Tid siden udkom der en lille
Bog med Titlen „The Two
Greatest Wars“ (De to største
Krige). Heftet er en Studie over
sammenlignende Statistik, og deri
finder vi det overraskende men
sande Faktum, at medens Ver-
den er skrækslagen over de fryg-
telige Tab, som den store Krig
har foraarsaget, saa er det i det
hele taget temmelig ubetydeligt
sammenlignet med de fortsatte
utallige aandelige Tab, der skyldes
Synden. I den store Krig var
maa ske 30,000,000 Soldater ud-
satte for at miste Livet, medens
1,000,000,000 Mennesker stadig
gaar evig Død i Møde. I den
store Krig deltog omkring 30-
000,000 Soldater, medens kun en
Hær af 12,000 Mænd og Kvinder
er paa Missionsmarken. Den
store Krig kostede daglig \$100-
000,000, medens hele Kirkens
Missionsarbejde et helt Aar kun
koster \$30,000,000.

Vor Skolesag.

De, der forud for vort Sam-
fundts Aarsmøde slog til Lyd
for vor Skolevirksomheds Ud-
videlse, fik gennem Aarsmødet Syn-
for Sagen, at de havde været
Talsmænd for en Overbevisning,
som er temmelig almindelig inden-
for vort Kirkesamfund.

Gennem baade Kirkeraadets og
Skolens Lederes Henstillinger til
Aarsmødet gaar samme Overbe-
visning — at vi absolut maa ud-
vide vor Skolevirksomhed saa-
ledes, at den bliver tidssvarende
og i Stand til at konkurrere med
andre Skoler af samme Art.

Denne Overbevisning gores
endogsaa saa stærkt gældende,
at vor Skoles Udvidelse nævnes
som Betingelse for Muligheden
af vor Fortsættelse og Virksom-
hed som selvstændigt Kirkesam-
fund.

Og Tanken syntes ikke blot
at gribe Deltagerne i Aars-
mødet men at henrive dem
til Begejstring for Sagen
i den Grad, at Forslaget om at
samle \$200,000 til Tankens Vir-
keliggørelse slet ikke lod til at
skrække.

Videre syntes der at være en
Offervillighed, der svarede
til den stærke Begejstring.

At Evnen ikke mangler, kan
man gøre sig et Begreb om fra
flere Synspunkter, og dog allige-
vel — \$200,000 er adskilligt
over \$1000 gennemsnitlig for hver
af vore 189 Menigheder, som vor
sidste Statistik viser, at der be-
tjenes af Samfundet — et me-
get stort Gennemsnit. Der er 18
Menigheder, som ikke tæller
over 20 Medlemmer hver.

Der var dem, som drev paa,
at vi straks skulde begynde at
indsamle og abonnere den
nævnte Sum — „smede mens
Jernet var varmt“; at „Hast-
værk er Lastværk“ syntes faa
at tænke paa.

Men saa, før man tænkte paa,
blev Spørgsmaalet om Lokali-
tet kastet ind i Forhandlingen.
Hvorfor det egentlig kom, ken-
der jeg ikke, og hvilken Rolle,
det kan komme til at spille, kan
jeg ikke forudsige, men det blev
straks Aarsag til, at Tanken om

at bygge eller at samle Fond der-
til blev skudt mindste eet Aar
ud i Fremtiden.

Det var maaske ikke saa galt,
thi det gav Tid og Lejlighed til
at tænke over vor virkelige Stil-
ling i Forhold til vor Skolevirk-
somhed, før vi beder vort Folk
og andre om store Ofre til dens
Udvidelse.

Der var to Ting, som Lokali-
tetspørgsmaalet lykkeligvis in-
gen Indflydelse fik paa — For-
slaget om at kalde en af vore
yngere Præster til fremtidig Læ-
rer ved vor Skole og ligesaa For-
slaget om at udvide Dana til at
gaa fuld College-Kursus, saa
snart det lader sig gøre.

For øvrigt blev der jo saa
valgt en Komite paa syv Mand,
to Præster og fem praktiske Byg-
mestre eller Forretningsmænd,
til først at undersøge vore Skole-
bygninger her i Blair og be-
regne, hvad det vil koste at ud-
vide Skolen her saaledes, at den
bliver tidssvarende, dernæst til
at se sig om andre Steder og
finde ud, om det muligvis vilde
være fornuftigt at flytte Sko-
len.

Saa langt er vi altsaa naaet
i Retning af at udvide vor Skole-
virksomhed. Lad os nu, mens vi
venter, se os lidt om og orien-
tere os.

Hvordan er vor virkelige Stil-
ling i Forhold til vor Skolesag?
Der foreligger Kendsgerninger,
som har været forelagt Offent-
ligheden, men som det store Flertal
af vore Kirkemedlemmer rimeligt
vis alligevel ikke kender til.

Ifølge Indberetningerne fra Da-
na College og Trinitatis Semina-
rium til vore Aarsmøder har An-
tallet af Studenter og Elever i
en Aarrække været som følger:
1913—181 (17 af disse i Trin.
Sem.)

1914—186 (18 af disse i T. S.)
1915—190 (22 af disse i T. S.)
1916—158 (17 af disse i T. S.)
1917—134 (9 af disse i T. S.)
1918—104 (10 af disse i T. S.)
1919—74 (7 af disse i T. S.)

Disse Tal er som antydning
taget ud af Indberetninger fra
Skolen, som disse foreligger i
Samfundets Aarsberetninger, saa
de maa være tilforladelige.

Som man ser, steg Elevantallet
indtil 1915, og fra 1915 er
det stadig gaet ned fra 190
til 74. Det er en Kendsgerning
og man siger jo, at „Kendsgernin-
ger er haardnakke Krabater.“
Jeg overlader til enhver at grun-
de over, hvad der er Aarsagen
eller Aarsagen til, at det for-
holder sig, som det gør.

For Nedgangen i Elevantallet
det sidste Aar har man nævnt
Krisen som Aarsag. Vel nok for
en Del. Men Nedgangen har jo
været stadig fra 1916, som oven-
førte Tal viser, og Forholdet
ved andre skandinavisk lutherske
Skoler viser, at Krisen ikke
kan gives hele Skylden.

For kort Tid siden meddelte
jeg her i Danskere, at August-
stana Synoden ved sit Aarsmøde
udtalte Glæde over, at dens Skole
i Rock Island, Ill., det sidste
Aar havde været besøgt af
716 Elever mod 600 Aaret for-
ud. En betydelig Opgang i Ste-
det for Nedgang.

Den norsk lutherske St. Olaf
College, Northfield, Minn., rap-
porer i Aar 630 Elever mod 549
Aaret forud. Af disse var 118
i S. A. T. C., men selv om vi
regner disse fra, bliver der 512
tilbage, kun 37 færre end i Fjor-
eller mindre end 7 pCt. Nedgang.
Vort Elevantal er gaet ned fra
104 til 74, det er omkring 29
pCt. Nedgang.

At Skolens Indtægter er ble-
vet formindsket i Forhold til
Nedgangen i Elevantallet, det
siger sig selv, ellers har vi ogsaa
Tal, som viser det.

Med disse Kendsgerninger el-
ler denne virkelige Tilstand for
Øje synes det mig, at der skal
ikke alene stort Mod, Vovemod,
men blindt Mod til for at
kunne bede vort Kirkefolk om
et saa stort Offer til Bygning-
er, som der er foreslaet.

Thi vi maa ikke overse, at
dersom vi fik store nye Skole-
bygninger uden et stærkt for-
øget Elevantal, saa vilde vi

verse Fallittens Rand nærmere
end nogen Sinde.

Ved Udvidelser som de fore-
slaede vil de aarlige Udgifter
til vor Skole nemlig blive
størlig forøgede. Kun et stort
Elevantal kan gøre det muligt
for os at holde en udvidet Skole-
virksomhed vedlige, og kun et
stort Elevantal kan retfærdig-
gøre et stort Offer paa dette Al-
ter.

Det staar klart for mig, at vi
skal vogte os vel for at misbruge
vort Folks Villighed til at
ofre paa Kirkens Alter. Det for-
holder sig nemlig lignende med
Offervilligheden som med Kre-
ditten. Den er en god Vare, men
den skal bruges forsigtig og med
Skønsomhed, ellers løber man
den Risiko, at den slipper op,
for man tænker paa.

Lad de to gamle Skolebygning-
er tale deres advarende Sprog
til os — den i Racine, den i
Harlan og den, der skal være i
Albert Lea. De siger alle det
samme — at det er lettere at op-
føre en Skolebygning, end
det er at opbygge en Skole.

Og det er vel ikke af Vejen
ved denne Lejlighed at minde
om Hutchinson Eksperimentet.
Der skulde gives Rum for „det
private Initiativ“, saa skulde det
gaa. Jo, det fik Lov til at vise
sin Dygtighed!

Og Frelseren formaner jo selv
sine Disciple til at beregne Om-
kostningen forud, at det ikke
skal gaa galt og ende med Spot
og Skam. (Luk. 14, 28 flg.)

Man skyldte blot ikke Bygning-
erne for, at Elevantallet ved
vor Skole er gaet saa sørgelig
langt ned. De er ikke meget for-
skellige fra, hvad de var, da de
overfyldtes. Og en Mand, der
har set Rock Island Skolen, si-
ger, at den har kun en moderne
Bygning, og det er Biblioteks-
bygningen. Det er væsentlig
noget andet end Bygninger,
der betinger en Skoles Succes.

Vil vort Kirkefolk bringe det
store Offer til nye Bygninger
under nærværende Situation, saa
vil jeg med Guds Bistand allige-
vel bidrage en Smule til, at
de gør det med aabne Øjne og
med Kendsgerninger og
den virkelige Situation
for Øje.

Som Samfundsmedlem og som
en, der har haft Syn for en dyg-
tig Skoles Betydning fra først
af, og endnu virkelig elsker Sko-
lesagen, følger jeg, at jeg har et
Ansvar, og jeg har derfor set det
som min Pligt at sige, hvad jeg
ovenfor har sagt.

Faar vi Skolen, den indre, den
virkelige Skole, sat i saadan
Stand, at det viser sig, den kan
samle Elever, saa der bliver vir-
kelig Trang til flere og større
Bygninger, saa skal det glæde
mig, om jeg kan være med i første
Række til at appellere til
vort Folks Offervillighed.

A. M. Andersen.

Til Japanmissionens Venner.

Brev Nr. 2.

I mit forrige Brev nævnte
jeg, at jeg senere vilde fortælle
lidt om Grunden til, at en Mis-
sionærfamilie saa at sige er nød-
saget til at holde en Tjenestepi-
ge eller to. Den større eller min-
dre Trang beror dels paa For-
holdene i Byen, hvor de lever,
eller Indretningen af Husene, de
bor i. Den stadige Trang beror
paa Sprogstudiet og Klimaet. Vi
har et Sprog saa vanskeligt, at
man aldrig vilde blive færdig
med det, selv om man kunde gi-
ve nok saa megen Tid til det;
men den, der hele Tiden selv
skal gøre sit Husarbejde, kan
jo saaledes ikke en Gang faa Lej-
lighed til at lære det allernød-
vendigste.

Dernæst Klimaet; at det er
svækkende, tilstaar alle. Det ta-
ger to eller tre Japanere til at
udføre det Arbejde en Vester-
lænder alene kunde udføre
hjemme; og vi Vesterlænder
finder ogsaa, at vi i Længden kan
udføre det største Besvar kan ud-
føre, hvad vi med Lethed kunde
paatage os hjemme. Men saa

er der ogsaa flere særlige Grun-
de. Ved at fortælle om dem, tæn-
ker jeg, at I maaske med det
samme kan faa et lille Indblik
i et Missionærhjem.

De fleste Missionærer nu om
Dage lever dog i Huse byggede
i udenlandsk Stil; eller ogsaa
i japanske Huse, der er bleven
omdannede, saa de er delvis u-
denlandske; saa hvad jeg siger
her, vil selvfølgelig ikke passe
paa alle.

Hertil kommer, at Byerne og-
saa er meget forskellige; de stør-
re er ved at blive moderniserede.
Der er flere nu, hvor der er baade
Vandværk, Gas og Elektricitet,
og det siger naturligvis sig selv,
at det gør Arbejdet betydeligt
lettere. For fem Aar siden
kom vi endelig saa vidt her
i Kumamoto, at vi kunde sætte
Lamperne tilside; men Gas og
Vandværk er der ingen Ud-
sigter til at faa for det første.
De begynde med at nedlægge Gas-
rør i en Del af Byen; men da
Krisen udbrod, kunde de ikke
faa mere af den Slags Materiale
indført.

Vi har imidlertid en god
Brønd i Baghaven. I Saga hente-
de vi Vand ved Floden og i Ku-
rume skulde vi i flere Aar hente
Vand ved Naboernes Brønd.

Vi har ogsaa et godt Komfur,
som vore Venner i Chicago sendte
os for ca. 14 Aar siden. Det
var dog ikke blevet passeret, da
vi var hjemme, saa Ovnen var
rustet i Stykker, og Japanerne
her omkring har ikke været dyg-
tige til at reparere det, saa vi
har fornylig haft en hel ny Ovn
indbygget for tredje Gang.

Vi har altid levet i japanske
Huse; men dette, som vi nu bor
i, er meget bedre end dem, vi
havde i Saga og Kurume. Min
Mand kan gaa lige op alle Vegne
i Huset; i de to forrige maatte
han altid gaa højet igennem
alle Døre. Det ligger tillige til-
bage trukket i en temmelig stor
Have, hvad vi var meget glade
ved, da Børnene var mindre, de
kunde gaa ud og løbe omkring
uden at komme paa Gaden, den
eneste Hage ved det er, at det
tager fra 1 til 3 Timer daglig
at holde den nogenlunde pæn.

Det vanskelige ved et japansk
Hus er Maaden, det er indret-
tet. Naar jeg siger, at der er 61
Træskodder til aabne og lukke
hver Dag, vil I sikkert tænke,
at det er et vældigt Hus; men
det er det dog langtfra, det kom-
mer kun af den urimelige Maa-
de hvorpaa Værelserne er ar-
rangerede. Vi har saaledes ikke
engang et Gæsteværelse; naar
Børnene er i Skolen, bruger vi
det største af deres for Gæster,
men selv det er endog meget
lille. Jeg er meget godt tilfreds
med Huset, kun naar jeg in-
gen Pige har haft, har jeg ønsket,
at det havde almindelige
Vinduer og Døre. Især har jeg
ønsket det, naar jeg skulde ud
omkring midt paa Dagen. Min
Mand hjalp mig naturligvis med
at aabne og lukke, naar han var
hjemme og havde Tid. Nogle af
dem er ikke saa vanskelige at
aabne og lukke; men det tager
megen Tid. Omkring de tre Sider
af Huset er de paa en Dørs Højde.
Inden for disse Trædøre har
vi en Veranda, der er ligesom en
Del af Værelset og derfor helst
skal vaskes over en Gang om
Dagen. I særlig Aar, da Vulkane
Aso, der ligger 25 Mil herfra,
har været meget virksom, er
der daglig falden et tyndt
Lag Aske paa dem. Indenfor Ver-
andaen har vi saa en Slags
Papirdøre, de er ligesom Træ-
skodderne en 6 Fod høje og sky-
des frem og tilbage. De er lavede
af meget let Træ, der saa er
kædet over med tyndt, hvidt
Papir; de er ikke lette at holde
fri for Støv og næsten endnu
vanskeligere at holde fri for
Huller, der skal stadig lappes
paa dem. Vi har for at faa Lys
ind i nogle af Værelserne faaet
noget Glas sat i nogle af
Dørene istedetfor Papir.

En Grund, hvorfor man dog især
trænger til at have en lille
japansk Pige, er den Masse af
uvedkommende Mennesker der
kommer til Huset. Har jeg en
Pige, kan jeg sige hende Besked
om flere, og efter at man
har haft en en Tid, kan hun
sende en Del bort paa egen
Haand.

Der er maaske dem, der har
Lyst til at vide, hvem de mange
er, der saadan kommer til
Huset Dag ud og Dag ind. Hver
Dag kommer der to smaa Vog-
ne her forbi med forskellige
Slags Grontsager; men foruden
dem kommer der undertiden en
5 a 6 med blot en enkelt Slags,
som de bærer i Kurve, saa kom-
mer nogle med Fisk, Kød eller
Olie, en tre a fire for at sælge
Blomster, og selv om man aldrig
køber af dem, synes de dog ut-
trættelige i at vedblive med at
komme. Nogle kommer for at vil-
le købe gamle Ting: Papir, Pjaker,
Flasker o. s. v. Saa er der
mange Slags Tiggere; der tiges
til Børnehjem, til saarede
Soldater og til mange andre gode
Foretagende; men undertiden
ogsaa til Hjem, der, naar det
undersøges, slet ikke eksisterer.
Buddistpræster kommer ofte om-
kring. Andre kommer rundt og
spiller eller synger for at faa
en Skærv, ikke at tale om alle
de andre, enten gamle, blinde,
stumme, eller spedalske, der
kommer for at tigge.

I denne Tid, da der plukkes
Morbrøder til Silkeormene,
har vi flere, der kommer for at
forhøre sig om de, vi har i Ha-
ven, kan købes. Ligeledes kom-
mer der Folk for at købe Blom-
mer, som Japanerne plukker,
mens de er grønne og siden ned-
lægges i Salt. Jeg ved ikke, hvor-
dan de vilde være, naar de er
modne, da vor Husejer altid kom-
mer i god Tid for at tage dem.
Ligeledes Morbrøderne sælger
brun.

Men man kommer jo til at gi-
ve Oplysninger, naar Folk kom-
mer for at forhøre sig.
Der er en hel Del andre, der
kommer stadig væk; men dette
er sikkert nok til at enhver vil
kunne forstaa, at det tager baa-
de Tid og Kræfter, naar en Per-
son ved Siden af en hel Del
andet Arbejde skal løbe til Døren
et Dusin Gange eller oftere om
Dagen. Da jeg var ene, var det
undertiden næsten umuligt for
mig at faa Værelserne i Stand
og faa købt og bagt om Formid-
dagen; især da der naturligvis
ogsaa er Gæster, som kommer
ind, og da maa der altid serveres
Te. Som sagt er Værelserne
meget spredte, og af den
Grund blev jeg undertiden næsten
udaset af at løbe fra og
til mit Arbejde; naar der saa-
ledevis var en, der raabte ved
Bagdøren, og jeg var ved at gøre
rent i Soveværelset, skulde
jeg først fra det igennem et lille
Værelse, Børnene har, naar
de er hjemme, igennem en lille
Gang, Forstuen, Spisestuen, Køk-
kenet og en anden Gang.

For Tiden har jeg en lille 16
Aars Pige, hun er lille af Alder-
en; men jeg er meget taknemlig
for at have hende især
nu, da jeg ikke endnu er rigtig
kommen til Kræfter. Nu da Ris
og alt muligt andet, der skal til,
er gaet saa umaadelig op i Pris,
maa vi betale hende en hel Del
mere om Maanedens end vi be-
talte to Piger for Aar tilbage;
men vi har nu ogsaa altid kun
haft billige Piger. Vi har ikke
haft nogen af den Slags, der
kan og vil gøre anstændigt Ar-
bejde. I alle de Aar, vi har været
herude, har vi kun haft en
Pige, som vi havde Raad til at
lade hjælpe til ved Kogning og
Brødbagning, hun var nemlig tro
og samvittighedsfuld. Og det
traf sig saa heldig, at jeg havde
hende, netop da Børnene var
helt smaa og Miss Johnson var
hos os, og jeg især trængte til
at studere lidt Japansk, naar Lej-
lighed kunde gives. Har man
først en Smule stadig lappes
paa dem. Vi har for at faa Lys
ind i nogle af Værelserne faaet
noget Glas sat i nogle af
Dørene istedetfor Papir.

En Grund, hvorfor man dog især
trænger til at have en lille
japansk Pige, er den Masse af
uvedkommende Mennesker der
kommer til Huset. Har jeg en

Pige, kan jeg sige hende Be-
sked om flere, og efter at man
har haft en en Tid, kan hun
sende en Del bort paa egen
Haand.

Der er maaske dem, der har
Lyst til at vide, hvem de mange
er, der saadan kommer til
Huset Dag ud og Dag ind. Hver
Dag kommer der to smaa Vog-
ne her forbi med forskellige
Slags Grontsager; men foruden
dem kommer der undertiden en
5 a 6 med blot en enkelt Slags,
som de bærer i Kurve, saa kom-
mer nogle med Fisk, Kød eller
Olie, en tre a fire for at sælge
Blomster, og selv om man aldrig
køber af dem, synes de dog ut-
trættelige i at vedblive med at
komme. Nogle kommer for at vil-
le købe gamle Ting: Papir, Pjaker,
Flasker o. s. v. Saa er der
mange Slags Tiggere; der tiges
til Børnehjem, til saarede
Soldater og til mange andre gode
Foretagende; men undertiden
ogsaa til Hjem, der, naar det
undersøges, slet ikke eksisterer.
Buddistpræster kommer ofte om-
kring. Andre kommer rundt og
spiller eller synger for at faa
en Skærv, ikke at tale om alle
de andre, enten gamle, blinde,
stumme, eller spedalske, der
kommer for at tigge.

I denne Tid, da der plukkes
Morbrøder til Silkeormene,
har vi flere, der kommer for at
forhøre sig om de, vi har i Ha-
ven, kan købes. Ligeledes kom-
mer der Folk for at købe Blom-
mer, som Japanerne plukker,
mens de er grønne og siden ned-
lægges i Salt. Jeg ved ikke, hvor-
dan de vilde være, naar de er
modne, da vor Husejer altid kom-
mer i god Tid for at tage dem.
Ligeledes Morbrøderne sælger
brun.

Men man kommer jo til at gi-
ve Oplysninger, naar Folk kom-
mer for at forhøre sig.

Der er en hel Del andre, der
kommer stadig væk; men dette
er sikkert nok til at enhver vil
kunne forstaa, at det tager baa-
de Tid og Kræfter, naar en Per-
son ved Siden af en hel Del
andet Arbejde skal løbe til Døren
et Dusin Gange eller oftere om
Dagen. Da jeg var ene, var det
undertiden næsten umuligt for
mig at faa Værelserne i Stand
og faa købt og bagt om Formid-
dagen; især da der naturligvis
ogsaa er Gæster, som kommer
ind, og da maa der altid serveres
Te. Som sagt er Værelserne
meget spredte, og af den
Grund blev jeg undertiden næsten
udaset af at løbe fra og
til mit Arbejde; naar der saa-
ledevis var en, der raabte ved
Bagdøren, og jeg var ved at gøre
rent i Soveværelset, skulde
jeg først fra det igennem et lille
Værelse, Børnene har, naar
de er hjemme, igennem en lille
Gang, Forstuen, Spisestuen, Køk-
kenet og en anden Gang.

For Tiden har jeg en lille 16
Aars Pige, hun er lille af Alder-
en; men jeg er meget taknemlig
for at have hende især
nu, da jeg ikke endnu er rigtig
kommen til Kræfter. Nu da Ris
og alt muligt andet, der skal til,
er gaet saa umaadelig op i Pris,
maa vi betale hende en hel Del
mere om Maanedens end vi be-
talte to Piger for Aar tilbage;
men vi har nu ogsaa altid kun
haft billige Piger. Vi har ikke
haft nogen af den Slags, der
kan og vil gøre anstændigt Ar-
bejde. I alle de Aar, vi har været
herude, har vi kun haft en
Pige, som vi havde Raad til at
lade hjælpe til ved Kogning og
Brødbagning, hun var nemlig tro
og samvittighedsfuld. Og det
traf sig saa heldig, at jeg havde
hende, netop da Børnene var
helt smaa og Miss Johnson var
hos os, og jeg især trængte til
at studere lidt Japansk, naar Lej-
lighed kunde gives. Har man
først en Smule stadig lappes
paa dem. Vi har for at faa Lys
ind i nogle af Værelserne faaet